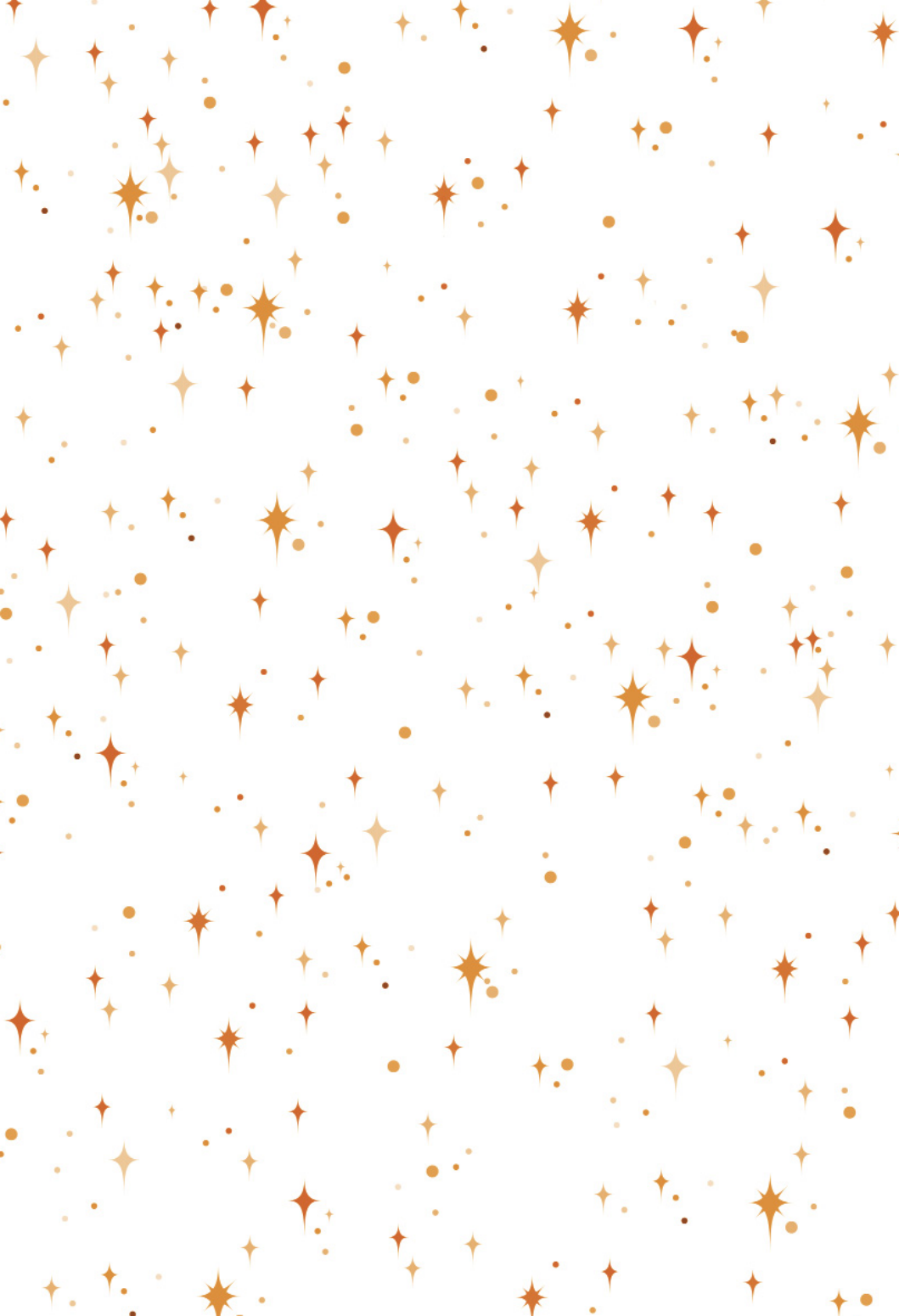

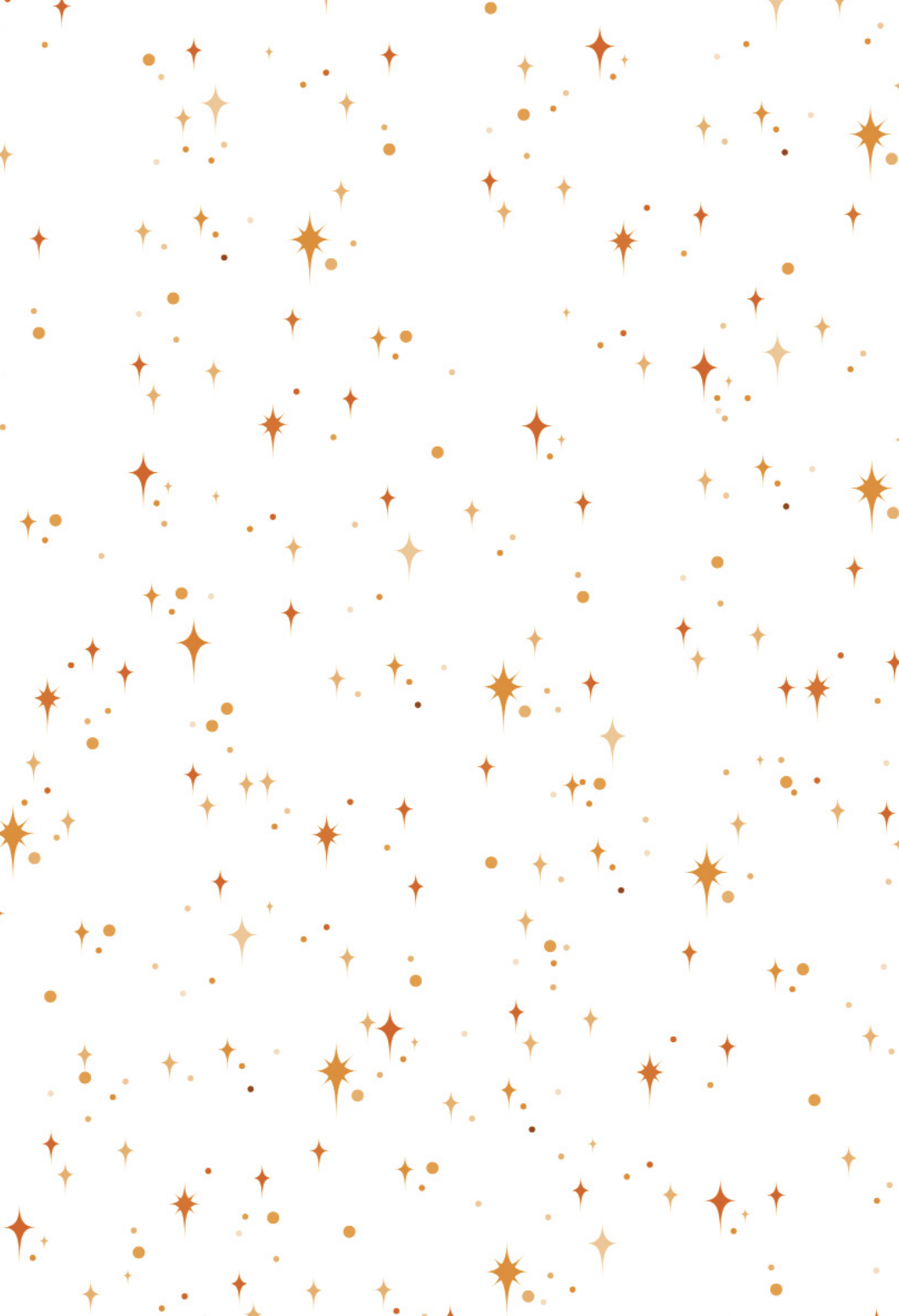

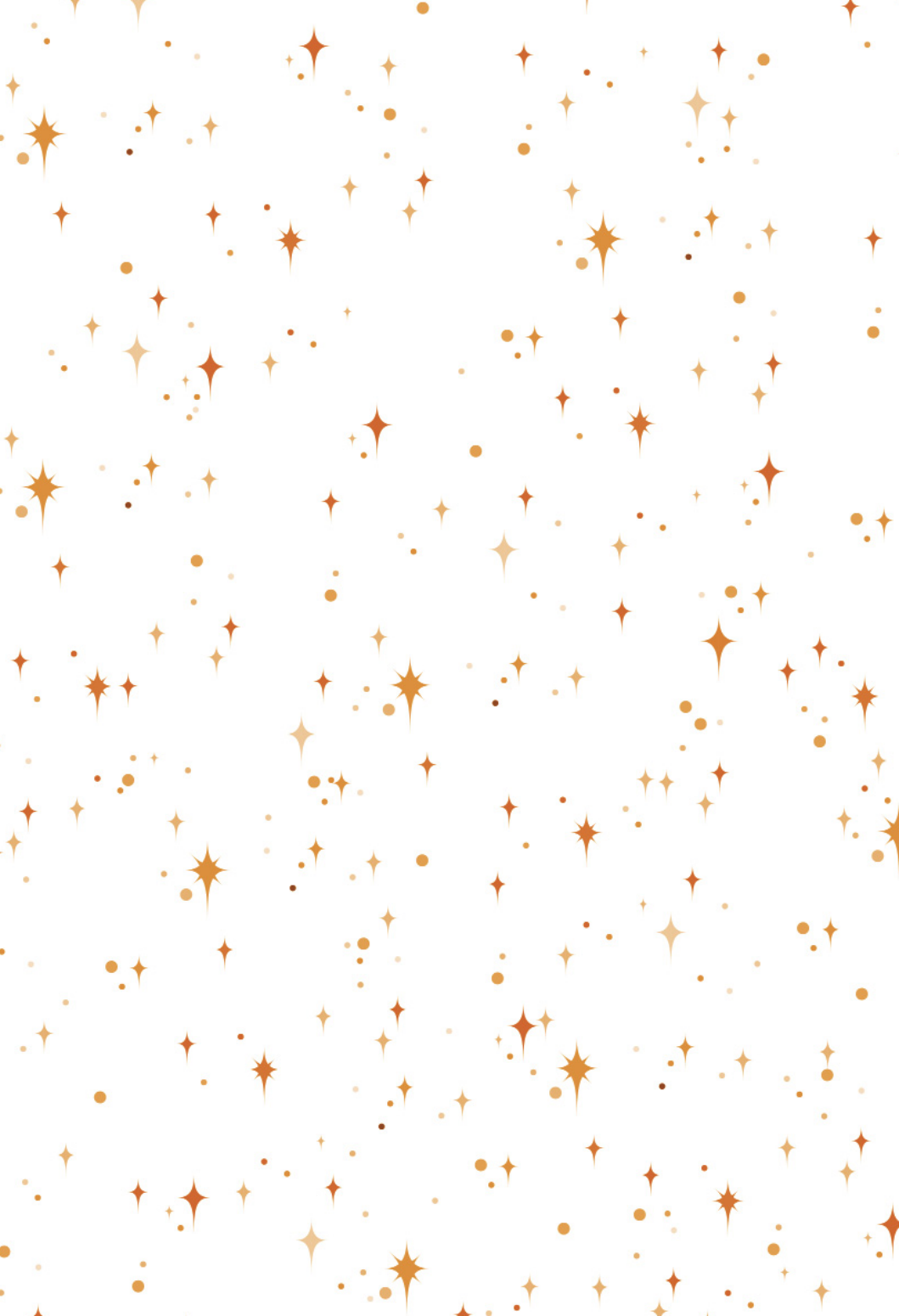
Star
Stable

Opowieści o zmroku

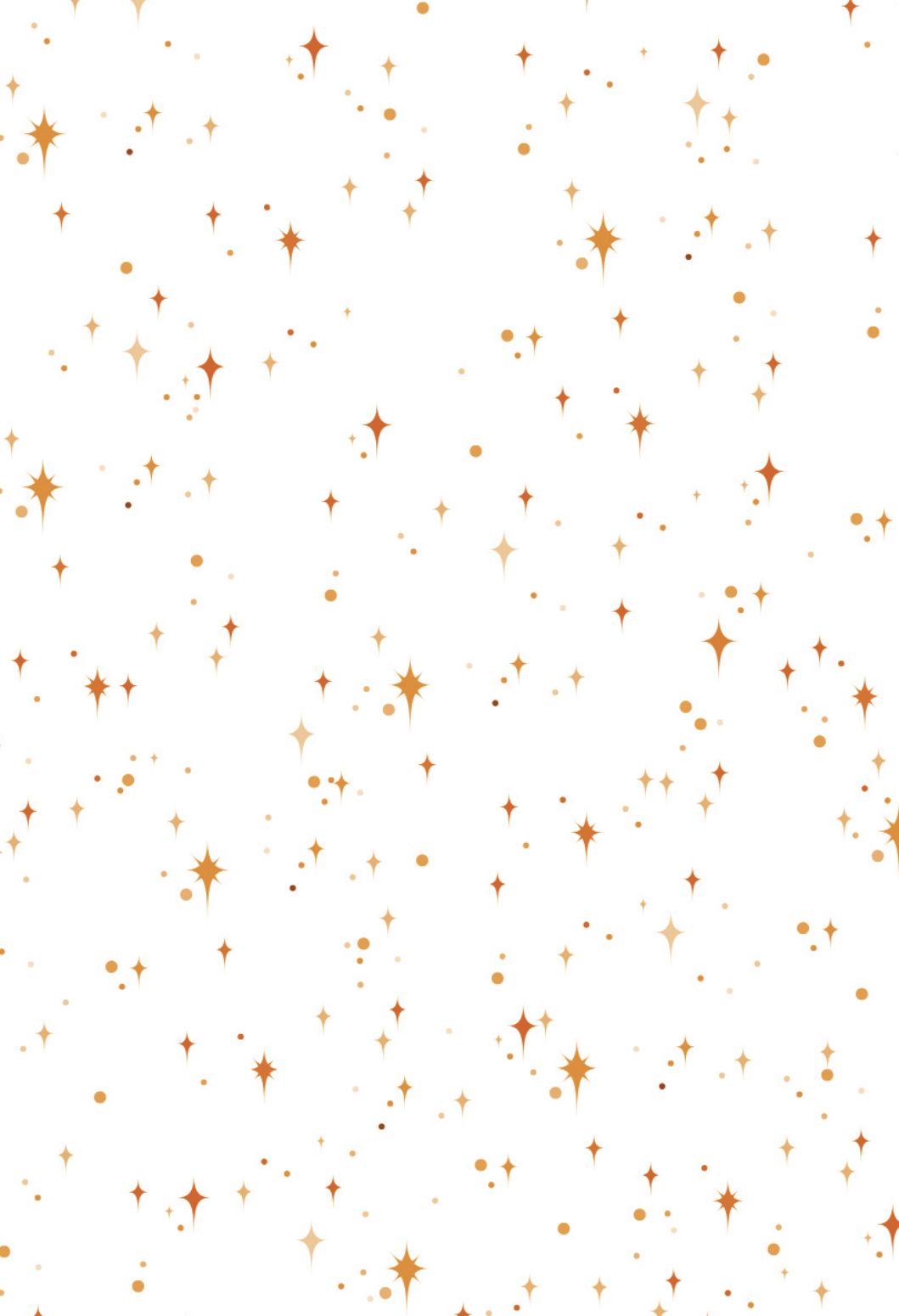
HELENA DAHLGREN

*Opowieści
o zmroku*

Opowieści o zmroku

HELENA DAHLGREN

Ilustracje:
MARIE BESCHORNER

Z angielskiego przełożyła:
MONIKA MOTKOWICZ

znak emotikon

Kraków 2021

Wszystkim, którzy rozwijają się wśród cieni.

SPIS TREŚCI

TAJEMNICZA WIADOMOŚĆ 8

PRZY OGNISKU 13

LALKA CIOTKI AMAL 19

Opowieść Lindy

ROZMOWY O ZMIERZCHU 40

TIK-TAK 43

Opowieść Anne

CZEKANIE 64

SEKRET WIŚNIOWEGO SADU 69

Opowieść Lisy

WIĘCEJ PYTAŃ NIŻ ODPOWIEDZI 90

MASKA SHARI 95

Opowieść Alex

ZAPAMIĘTASZ MNIE 115

LEGENDA O GLUE MANIE 125

Narrator nieznan

TAJEMNICZA WIADOMOŚĆ

ALEX ZNALAZŁA LIST JAKO PIERWSZA. Było tuż po szóstej, gdy wyszła spod ciepłej kołdry, naciągnęła puchową kurtkę na piżamę i wybiegła prosto w rześkie poranne powietrze. Jesienne promienie słońca sprawiały, że wysoki, półkolisty dach stajni Jorvik lśnił niczym złoto.

W stajni panowała cisza: nie było słychać rżenia, odgłosu kopyt, parskania budzących się koni powoli gramolących się ze słomy. Było za wcześnie. Zwierzęta jeszcze spały.

Alex otworzyła drzwi do stajni i poczuła zapach siana, skóry i ciepłych końskich ciał. Przez chwilę stała w przejściu, jeszcze nieco zaspana. Stłumiła ziewnięcie i przetarła oczy. Potem wetknęła palce do ust i zagwizdała.

Z boksu Tin-Cana dobiegło ciche rżenie. Potem ukazał się kudłaty koński łeb.

– Dzień dobry, kolego – przywitała się Alex i pocałowała konia w pysk. – Jak się spało?

W odpowiedzi Tin-Can szturchnął ją delikatnie łbem.

Dopiero gdy pchnęła drzwi do boksu, zauważyła leżącą na słomie białą kopertę. Widniały na niej jej imię i nazwisko, napisane starannym, odręcznym pismem. *Alex Cloudmill*. Nic więcej.

– Dziwne – mruknęła Alex. Rozerwała kopertę, ciekawa, co znajduje się w środku. Nie martwiła się o zachowanie ostrożności.

Przeczytała list, marszcząc brwi. Był krótki, składał się tylko z kilku linijek.

Twoje przyjaciółki są w niebezpieczeństwie. Jedź na teren piknikowy w Dolinie Żółtych Wzgórz, aby dowiedzieć się więcej. Nikomu o tym nie mów.

Alex osunęła się na ziemię i potrząsnęła głową. Myślała o tym, co mogło oznaczać tajemnicze ostrzeżenie. Ponownie przeczytała list. Chciała wyjąć telefon z kieszeni i wysłać SMS-y do przyjaciółek, ale coś odwiodło ją od tego pomysłu.

Nikomiu o tym nie mów. Linda powtarzała te słowa, wyglądając przez okno. Zastanawiała się, kto mógł je napisać. Nawet nie zauważyła, że jej herbata wystygła.

*Dalsza część książki dostępna w wersji
pełnej.*

